

Η διαστρέβλωση της Ελληνικής Ιστορίας στη Σύγχρονη Παιδεία.

της Μαρίας Μαντούβαλου, Καθηγήτριας Φιλοσοφικής Σχολής Ε.Κ.Παν. Αθηνών.

Για τη διαστρέβλωση της Ελληνικής Ιστορίας, δηλαδή τη σκόπιμη νόθευση και παραποίηση του περιεχομένου της, γνωρίζαμε μέχρι σήμερα ότι αυτή προερχόταν από το κατ' ευφημισμόν, και πολλαπλώς, κατά διαστήματα, με το-νομαζόμενο Υπουργείο Παιδείας και τον εκάστοτε διορισμένο ή εκλεγμένο Υπουργό του, μαζί με τους διορισμένους συμβούλους του των Παιδαγωγικών Ινστιτούτων, των μεταλλαγμένων και αυτών, σε Ινστιτούτα Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Ακόμη γνωρίζαμε ότι η διαστρέβλωση της Ιστορίας προέρχεται και από τους εξαρτημένους και μισθοφόρους της εκάστοτε εξουσίας, πολιτικής και κομματικής, δημοσιογράφους και πανεπιστημιακούς αναλυτές, τις Αρχές τις λεγόμενες Προστασίας του Πολίτη και τις ποικίλες συλλογικότητες αθέων, εμπρηστών, αντεξουσιαστών και άλλων παρόμοιων Ενώσεων.

Δεν μπορούσαμε, όμως, ποτέ να φανταστούμε ότι αυτή η διαστρέβλωση της Ιστορίας, της γνωστής μέχρι σήμερα μόνο στο σχολικό και ντόπιο κοινό, θα ήταν δυνατόν να πάρει και διεθνείς διαστάσεις και μάλιστα να επισημοποιηθεί σε ανώτατο πολιτειακό και πολιτικό ηγετικό επίπεδο, ελληνικό και διεθνές. Επί ΣΥΡΙΖΑ κατορθώσαμε και αυτό, δηλαδή, να εγκωμιασθούμε παγκοσμίως για την σωστή αντίληψη που έχουμε περί της Ελληνικής Ιστορίας μας και της αλήθειας της. Αναγνωρίσαμε και διαλαλήσαμε μάλιστα με επίσημη διακήρυξη, διατυπωμένη από Πρόεδρο Δημοκρατίας, Πρωθυπουργό Τσίπρα και Υπουργό Εξωτερικών Κοτζιά, ότι «η Ιστορία ξαναγράφεται» και ότι το γνωστό από παλιά πως «η Μακεδονία ήταν είναι και θα είναι Ελληνική» δεν είναι, κατά την άποψή τους, προφανώς, ιστορικά αληθές και γι αυτό αντικαθίσταται επισήμως με το ότι η Μακεδονία είναι Σκοπιανή και οι Σκοπιανοί, Μακεδόνες, με μακεδονική, μάλιστα, γλώσσα. Με διάγγελμα δε του προηγούμενου Πρωθυπουργού προς τον λαό δόθηκαν οι αναγκαίες εξηγήσεις του ιστορικού γεγονότος και στη συνέχεια ακολούθησε εντολή στο εγχώριο κοινό και το εκπαιδευτικό προσωπικό να πάψει να ασχολείται με Μακεδόνες, Μακεδονομάχους και άλλα φασιστο-εθνικιστικά παρόμοια, όπως χαρακτηρίστηκε ο κατά εκατοντάδες χιλιάδες διαμαρτυρούμενος ελληνικός λαός από τον Πρωθυπουργό, και να προσαρμοστεί στη λαϊκή ρήση «σκάσε και κολύμπα» και για την περίπτωση μας, να βουτήξουμε στη λίμνη των Πρεσπών.

Το «Φωνή Λαού οργή Θεού», δεν πτόησε κανέναν, ούτε και η βροντόφωνη υπόμνηση των 22 Μητροπολιτών της Μακεδονίας, αλλά και των υπολοίπων της Ελλάδας, που είπαν ότι όσοι στηρίζουν αυτή τη συμφωνία θα «αμαυρώσουν το όνομά τους για πάντα». Οι ίδιοι Μητροπολίτες, μάλιστα, στήριξαν τις μαθητικές κινητοποιήσεις για τη Μακεδονία, γιατί, όπως είπαν, τα παιδιά μας ξεσηκώθηκαν για να υπερασπισθούν την Πατρίδα τους και την Ιστορία της. Ούτε αυτό συγκίνησε την πολιτική ηγεσία και τους εκπροσώπους του λαού.

Αντιθέτως, το Υπουργείο Παιδείας, ο άγρυπνος αυτός φρουρός του Έθνους, αμέσως ως άλλος μουφτής και ιμάμης, αυθεντικός δηλαδή ερμηνευτής του Κορανίου και των Πρεσπών, έσπευσε να βγάλει φετβά, επίσημη διαταγή δηλαδή, απευθυνόμενη σε Διευθύντρια Σχολείου στη Θεσσαλονίκη, που ζητούσε άδεια επίσκεψης στο σχολείο της Μαραθωνομάχων σε σχετική επέτειο, ώστε να προσφέρει, όπως έγραψε, τη δυνατότητα στους μαθητές,

μιας πιο βιωματικής προσέγγισης των ιστορικών γεγονότων. Η απάντηση του Υπουργείου ήταν κατηγορηματικά αρνητική.

Σας ζητώ συγγνώμη για τη χρήση του Τουρκικού λεξιλογίου, αλλά ίσως είναι εξαιτίας της μεγάλης μου χαράς για τον τρόπο που μεθοδεύεται ο εορτασμός των 200 χρόνων Απελευθέρωσης από τους Τούρκους, με Πρωτοστάτες τη γνωστή κυρία και τον επίσης γνωστό για τις κανοτόμες απόψεις του, για τη Θεσσαλονίκη και όχι μόνο, τον λεγόμενο Μαζάουερ, μαζί με ένα πλήθος εθνομηδενιστών και υβριστών του Ελληνορθόδοξου Έθνους Πανεπιστημιακών ιστορικών, διαφωτιστών, συνασπισμένων κλπ.

Μετά, λοιπόν, από αυτόν τον τυφώνα των τυμβωρύχων της Ιστορίας, το φουρνέλο δηλαδή, στα θεμέλια του Έθνους και του δημοκρατικού πολιτεύματος της Συμφωνίας των Πρεσπών, ας περάσουμε σ' αυτούς που ετοίμασαν το έδαφος ιδεολογικά, στους Πανεπιστημιακούς δηλαδή και άλλους εθνοτερμίτες (τερμίτες είναι τα μεγάλα μυρμήγκια) που ροκανίζουν τα πάντα από Ιστορία μέχρι Θεολογία, παραδόσεις και ό,τι γενικά αναφέρεται σε ελληνορθόδοξες διαχρονικές αξίες.

Θα ακούσετε σε λίγο, λοιπόν, τις απόψεις τους για την Ιστορία, στα αναλυτικά προγράμματά τους που παραμένουν τα ίδια και επί της κυρίας Κεραμέως, εκτός και αν ο σημερινός Πρόεδρος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής κρατήσει το λόγο που είπε στη Βουλή ότι πρέπει να γκρεμίσουμε όσα έγιναν επί ΣΥΡΙΖΑ στην εκπαίδευση. Πρώτα, λοιπόν, οι διαδοχικές εγκύκλιοι των Υπουργών Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ και μετά οι απόψεις των διεσπαρμένων υποστηρικτών τους, των παπαγάλων τους, με τις πολλαπλές ιδιότητές τους, όπως του νηπιαγωγού, του ψυχολόγου, του προσοδευτικού, του διαφωτιστή, του αντάρτη των πόλεων, του αντιφά και πάει λέγοντας.

Ας πάρουμε, όμως, πριν απ' αυτά, μιαν ανάσα και κουράγιο για όσα ανίερα εκπαιδευτικά θ' ακούσουμε, με τη βοήθεια του Σεφέρη, που είπε: «Είμαστε ένας λαός με παλικάρισια ψυχή που κράτησε τα βαθιά κοιτάσματα της μνήμης του και σε καιρούς ακμής και σε αιώνες διωγμών και κούφιων λόγων σαν τους σημερινούς».

Ας αναρωτηθούμε όλοι εδώ αυτά τα **κοιτάσματα** της μνήμης, που λέει ο Σεφέρης – φαντάζονται οι διάφοροι ύπουλοι ανακαινιστές και μεταρρυθμι-

στές της παιδείας, οι αυτοδιαφημιζόμενοι ως αναμορφωτές της, ότι μπορούν να τα παζαρέψουν;

ΟΧΙ, απαντάμε γιατί η μνήμη του λαού καίει άκαυτη βάτος και τη λένε Πίνδο και τη λένε Άθω, κατά τον Ελύτη. Και, όπως είπε, και ο πατέρας Παΐσιος, «Σήμερα οι φίλοι μας θέλουν να μας τσαλακώσουν λίγο και οι εχθροί μας να μας ξεσκίσουν. Δεν πειράζει όμως. Έχουν οι άνθρωποι τα σχέδιά τους. Έχει και ο Θεός τα δικά Του».

Και πριν ακόμα περάσω στις «προοδευτικές» εγκυκλίους Γαβρόγλου και συνεργάτη του Φίλη για την Ιστορία, την εθνική ταυτότητα και άλλα συναφή, επιτρέψτε μου να αναφέρω κάτι απόλυτα σχετικό με αυτά, αλληγορικά ειπωμένο από τον Δροσίνη, που είναι επίκαιρο για κάθε εποχή, και το γράφει στη συλλογή του με τον άκρως επίκαιρο τίτλο «Σπίθες στη στάχτη», όπου λέει:

«Ο Παπαγάλος κάθισε σε μιας Μαϊμούς κεφάλι.

Κάνουν οι δυό έναν άνθρωπο και τάχα τι ειν' οι άλλοι;»,

εννοούσε δηλαδή ότι και άλλοι άνθρωποι είναι υβρίδιο Παπαγάλου και Μαϊμούς. Δεν ξέρω βέβαια ποιους εννοούσε τότε ο Δροσίνης, είμαι βέβαιη όμως για σήμερα.

Ας έρθουμε λοιπόν τώρα στην παρεχόμενη κρατική Παιδεία, δεδομένου ότι ξαφνικά όλες οι διαχρονικές αξίες και τα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη και σύμβολα αμφισβητούνται, όταν δεν λειδωρούνται ασύστολα, με βαθύτερη και εμφανέστερη πρόθεση να ξεριζωθούν τελείως και να αντικατασταθούν από εισαγόμενες αξίες των ποικίλων μηχανορράφων παγκοσμιοποιητών, σε συνεργασία με τους ντόπιους ξενόδουλους άθεους και εκσυγχρονιστές, παλαιούς αφισκοκολλητές, για τους οποίους ισχύει ο λόγος του Ντοστογιέφσκι, «χωρίς Θεό, όλα επιτρέπονται» και έτσι καλύπτονται οι πράξεις τους και οι διδασκαλίες τους. Η παιδεία, λοιπόν, κατάντησε ξέφραγκο αμπέλι, όπου παπαγάλοι και μαϊμούδες μαζί με αλεπούδες και λύκους, καταβροχθίζουν κάθε τι που συνθέτει την Ελληνορθόδοξη φυσιογνωμία και κατεδαφίζουν την Ελλάδα και έτσι πραγματοποιείται, κατ' αυτούς, ο σκοπός της ιστορικής Παιδείας.

Δυστυχώς η πατρίδα μας δεν διαθέτει μόνον ήρωες, εθνομάρτυρες και αγίους νεομάρτυρες, αλλά και Γραικύλους Εφιάλτες. Και σωστά, λοιπόν, ένας Πρόεδρος Δημοκρατίας, ο Σαρτζετάκης, συνιστούσε πριν από μερικά χρόνια, «Γρηγορείτε για το Έθνος, την Ελλάδα, τη Δημοκρατία» και προειδοποιούσε:

«Ξένοι πράκτορες και πρακτορίσκοι σε πλήρη ασυδοσία, αλλά και επίσημοι επικυρίαρχοι, ως και εγχώριοι υπηρέτες τους, αλωνίζουν την Ελλάδα».

Ας έλθουμε, λοιπόν, τώρα σ' αυτούς που κατασκευάζουν τον Δούρειο Ίππο για την άλωση του Ελληνορθόδοξου Έθνους στο χώρο της Παιδείας και εμφανίζονται ως ιδεολόγοι και αριστεροί. Αλλά πρώτα να δούμε τι έγραψε ένας ιδεολόγος Δημοκράτης στο παρελθόν που δεν θα τον χαρακτηρίσει κάποιος ως εθνικιστή.

Σε εγκύκλιό του, ως πρωθυπουργός και υπουργός Παιδείας ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο γνωστός και ως ο Γέρος της Δημοκρατίας έγραφε: «Τα ιδικά μας ιδανικά είναι ιδανικά του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού. Πάσα εκτροπή πρέπει να κολάζεται αυστηρότατα. Και αν συμβεί να υπάρχουν διδάσκαλοι, όχι ανήκοντες, αλλά και απλώς συμπαθούντες ή ανεχόμενοι την κομμουνιστική προπαγάνδα, δεν έχουν θέση εις την εκπαίδευσιν. Όσοι πιστεύουν εις τα ιδεώδη των, τα υπερασπίζονται. Και την υπεράσπισιν των ιδανικών μας και την έμπνευσιν της νέας γενεάς έχει αναθέσει η Ελληνική Δημοκρατία εις τον εκπαιδευτικόν κόσμον».

Οι σημερινοί παιδαγωγοί, μέσα από την παιδαγωγική, πνίξανε την παιδεία, όπως είχε γράψει ο Λαούρδας, και ενώ ο παλιός δάσκαλος είχε για φως στη δουλειά του το μεγαλείο του Έθνους, ο παιδαγωγικός της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης έγινε σοφιστής, κόβοντας τον ομφάλιο λώρο που μας συνδέει με την Αρχαιότητα και το Βυζάντιο, πλαστογραφώντας έτσι την Ιστορία.

Ωστόσο, μια κάστα μερικών προσώπων που διανθίζανε μέχρι σήμερα, το Ινστιτούτο λεγόμενο Εκπαιδευτικής πολιτικής, ως το μακρύ χέρι του Υπουργείου Παιδείας, προπαγανδιστές του οι ίδιοι, πρωτοστάτησαν στην αλλαγή των δεδομένων, ξανάγραψαν την Ιστορία και καταπάτησαν κάθε επιστημονικό κανόνα ιστορικής έρευνας. Μας πληροφορούν οι ίδιοι ότι δεν ήταν γενοκτονία η σφαγή των Ποντίων και των Μικρασιατών, χαρακτηρίζουν αφελή συνωμοσιολογική αντίληψη την ιστορία της Μικρασιατικής Καταστροφής, αποδομούν τον Απελευθερωτικό Αγώνα του '21, χλευάζουν την Ιστορία, γράφοντας για καταγκρεμισμένες μητέρες στο Ζάλογγο, με τα βρέφη τους που είχαν την ατυχία να γεννήσουν, ενώ πρόσφατα, οι ίδιοι προοδευτικοί, με φασιστικό τρόπο, απαγορεύσανε την δημόσια ιατρικού περιεχομένου ενημέρωση των γυναικών σχετικά με το θέμα κυοφορίας εμβρύου, **Εγώ πι-στεύω**

ότι θα έπρεπε σ' αυτή την αφίσα να υπάρχει μια αναφορά και στις πολύ σοβαρές νομικές συνέπειες για τα υπαρκτά κληρονομικά δικαιώματα του κυοφορούμενου (άρθρα 36 & 1711 του Αστικού Κώδικα).

Καθηγήτρια ψυχολογίας του τμήματος Νηπιαγωγών του ΕΚΠΑ, πρώην ειδική γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, και πρωτοστατούσα στην υπεράσπιση των Τουρκικών θέσεων, γράφει: «Απαιτούμε την επαναδόμηση της αυτονομίας του εκπαιδευτικού συστήματος της 'Τουρκικής μειονότητας της Δυτικής Θράκης'» και η ίδια ηγείται στον εξοστρακισμό της ελληνικής γλώσσας για το Νέο Δημοτικό Σχολείο που πρέπει, κατ' αυτήν, Πρώτης και Δευτέρας Δημοτικού μαθητές, να μαθαίνουν Αγγλικά, γιατί τα Ελληνικά είναι μια μικρή γλώσσα.

Μια άλλη καθηγήτρια της Δημοτικής επίσης Εκπαίδευσης του ΕΚΠΑ που ισχυροποίησε την τουρκική συνείδηση στα μουσουλμανόπαιδα της Θράκης, μαζί με την άλλη ομοϊδεάτισσά της Καθηγήτρια, έγραψε ότι:

«Το ελληνικό σχολείο είναι ακόμα παγιδευμένο στην εθνικιστική μυθολογία του 19^{ου} αιώνα, δηλαδή στους εθνικούς μύθους που νομιμοποιούν την διεκδίκηση εδαφών και προετοιμάζουν τους επεκτατικούς πολέμους. Τα βιβλία Ιστορίας, γράφει η ίδια, σε όλο το σχολείο, δημοτικό, γυμνάσιο και λύκειο, έχουν αναλυθεί επιστημονικά και έχει επισημανθεί ότι καλλιεργούν μια εθνική ταυτότητα, απολύτως ακατάλληλη για να βαδίσουν οι νέες γενιές στο ευρωπαϊκό μέλλον της χώρας» και αναφερόμενη και στα Θρησκευτικά γράφει: «Στην εποχή μας η κατήχηση δεν είναι έργο του δημόσιου σχολείου. Μήπως το σχολείο θα έπρεπε να διδάσκει θρησκευτολογία και ιστορία θρησκευτών;» Τέλος, δεν έχει καμία αμφιβολία η κυρία της Δημοτικής Εκπαίδευσης για το προφίλ του σύγχρονου Έλληνα και γράφει: «Οι σύγχρονοι Έλληνες με τις αναφορές τους στην Αρχαία Ελλάδα, θέλουν να κρύψουν το άσχημο και μπάσταρδο εθνικό τους πρόσωπο».

Δεν έχει τέλος η απαρίθμηση των εξοργιστικών και εμετικών λεγομένων αυτών των προσώπων και γι αυτό θα περιορισθώ να προσθέσω μόνον μιαν άλλη ανάλογα κραυγαλέα ανθελληνική, αντιεπιστημονική και ύποπτη περίπτωση Καθηγητή του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, επανειλημμένα συμβούλου πολλών Υπουργών Εξωτερικών, που δημοσίευσε άρθρο, με τίτλο «Πολιτική της Χαρτογραφίας» και απαιτεί να αλλάξουν οι κατ' αυτόν «εθνικι-

στικοί γεωγραφικοί χάρτες» και επιδίδεται σε μισελληνικές λειδορίες, γράφοντας:

«Οι χάρτες χρησιμοποιούνται από τα εκπαιδευτικά συστήματα και αποσκοπούν στο να πείσουν το κοινό για «ακλόνητες» γεωγραφικές πραγματικότητες, για να θεμελιώσουν την «αδιάσπαστη ιστορική συνέχεια» και να υποστηρίξουν την «ορθότητα» εδαφικών διεκδικήσεων. Οι χάρτες δημιουργούν νέες πραγματικότητες. Η χρήση τους οδηγεί σε στρέβλωση της ιστορικής πραγματικότητας. Στην περίοδο των Βαλκανικών Πολέμων οι «εθνοτικοί» χάρτες έδρασαν ως ένα σημαντικό εργαλείο νομιμοποίησης εδαφικών διεκδικήσεων. Για παράδειγμα, ο Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος επισκέφθηκε δύο φορές τη Γερμανία στη δεκαετία του 1870 σε μια προσπάθεια να πείσει τον χαρτογράφο Χάινριχ Κέπερτ, στην έδρα Γεωγραφίας του Πανεπιστημίου του Βερολίνου να αλλάξει τον εθνογραφικό χάρτη των Βαλκανίων, ο οποίος επρόκειτο να αποτελέσει τη βάση των σχετικών διαπραγματεύσεων. Στους εθνογραφικούς χάρτες της εποχής, συνεχίζει ο ίδιος, όχι μόνον υποβαθμιζόταν σκοπίμως η εθνοτική ποικιλομορφία, αλλά ολόκληρες εθνοπολιτιστικές ομάδες παραλείπονταν για να εξυπηρετηθούν εθνικά συμφέροντα. Οι μειονότητες αναδεικνύονταν ή υποβαθμίζονταν κατά βούληση, Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αντίστοιχες πρακτικές χρησιμοποιούνται και σήμερα. Πολλοί χάρτες που χρησιμοποιούνται στα ελληνικά σχολεία τείνουν να προωθούν πολύ συγκεκριμένες γεωπολιτικές αφηγήσεις, αρκετοί ελληνικοί χάρτες περιλαμβάνουν την Κύπρο, λες και αποτελεί επαρχία της Ελλάδας. Η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας στους σχολικούς χάρτες ονομάζεται Σκόπια. Τα ανατολικά θαλάσσια σύνορα της Ελλάδας χαράσσονται με μια συνεχή γραμμή, δίνοντας την εντύπωση ότι το Αιγαίο δεν έχει διεθνή ύδατα και αποτελεί μια ελληνική λίμνη (ίδια άποψη με τον Ερντογάν) Και οι πόλεις της Μικράς Ασίας αποτυπώνονται με τα Ελληνικά τους ονόματα, προφανώς για να μην ξεχνάμε «τις χαμένες πατρίδες».

Αυτοί είναι, και μερικοί άλλοι σαν αυτούς, ίσως ελληνόφωνοι αλλογενείς, που βγάζουν παραμορφωμένους δασκάλους, νηπιαγωγούς και καθηγητές οι οποίοι σύμφωνα με όσα μάθανε στα Πανεπιστήμια διδάσκουν και στα παιδιά. Βέβαια, υπάρχουν πολλές ευτυχείς εξαιρέσεις καθηγητών και μεταξύ αυτών βρίσκονται σήμερα πολλοί ανάμεσα μας και από τις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Τέλος, οι περσινές που ισχύουν και σήμερα Διαθεματικές Καινοτομικές Εγκύκλιοι του Υπ. Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ διέπονται από το ίδιο ακριβώς ανθελ-ληνικό και ανορθόδοξο πνεύμα. Το «Εθνικό Συμβούλιο Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού», με μεταρρυθμιστικές αλλαγές και το πολύνομοσχέδιο του Απριλίου του 2019 ολοκλήρωνε, όπως δηλώνανε οι ίδιοι οι δημιουργοί του, τις παρεμβάσεις στο χώρο της εκπαίδευσης. Στη σχετική συζήτηση που έγινε στη Βουλή, ο Φίλης, ως εκφραστής των συλλογικοτήτων των αθέων και της Αρχής Προστασίας του Πολίτη, απευθυνόμενος στον Γαβρόγλου, ερωτά: «Τι θα γίνει κ. Υπουργέ, με τους τίτλους σπουδών, όπου διατηρείται το θρήσκευμα; Στις ταυτότητές μας δεν έχουμε αναγραφή θρησκειώματος». Πράγματι, απαλείφθηκε το Θρήσκευμα και από τους τίτλους σπουδών, ύστερα από τις επεμβάσεις των γνωστών κύκλων. Και ο ίδιος συνεχίζει στη Βουλή προφανώς ενοχλημένος από τη σχετική απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας:

«Να έχει το μάθημα των Θρησκευτικών ομολογιακό δογματικό χαρακτήρα και να μην εφαρμόζονται τα νέα προγράμματα θρησκευτικών που εμείς καθιερώσαμε και πλέον διδάσκονται κανονικά, άσχετα από τις αντιδράσεις που ξεσηκώθηκαν από τους γνωστούς κύκλους. Κάτι που πρέπει να γίνει με τόλμη και στο μάθημα της Ιστορίας όπου ήδη έχει εκπονηθεί το νέο πρόγραμμα σπουδών για όλες τις τάξεις».

Μα αυτός ο κύριος ήταν Υπουργός Παιδείας χωρίς καν πτυχίο Πανεπιστημίου, ωστόσο έχει άποψη για όλα. Το περίεργο είναι ότι αυτοί οι κύριοι Υπουργοί Φίλης και Γαβρόγλου και άλλοι, όχι μόνον αγνοούν, αλλά και απεχθάνονται την Ιστορία, αλλά και την Ορθόδοξη Πίστη και τρέφουν προς αυτές βαθύτατη περιφρόνηση.

Ας δούμε ενδεικτικά τι οδηγίες δίνονται για την ιστορική ύλη 2019-2020, από τους θεματικούς φακέλους του Γαβρόγλου για να αντιληφθούμε, ποια είναι τα εκπαιδευτικά ιδανικά της Ελληνικής δημοκρατίας, όταν η δημοκρατία αυτή είναι Συριζαϊκή. Θέλει ο κ. Υπουργός-Καθηγητής να εξοικειωθούν οι μαθητές με «πολυτροπικό υλικό για να είναι σε θέση να αξιολογούν την εγκυρότητα των πληροφοριών» και να αναπτύξουν «Ιστορική ενσυναίσθηση και μεταγνωστικές δεξιότητες». Δικό του το βαθύ λεξιλόγιο για να ενημερώνει μόνο τους οπαδούς του και να εξαπατά τυχόν αφελείς, αποδέκτες των οδηγιών του.

Ο ίδιος αναφέρεται σε ιδεολογικές συνιστώσες των Επαναστατικών Διακηρύξεων του '21 και έχει, όπως δηλώνει, «στόχο οι μαθητές να εντοπίσουν τις κοινωνικές ομάδες που μετείχαν στην Ελληνική Επανάσταση να αντιληφθούν τις διαστάσεις των εμφυλίων, να εντοπίσουν τα ονόματα των αγωνιστών που υπηρετούσαν στην Αυλή του Αλή Πασά, να εκπονήσουν ερευνητικό πρότζεκτ με τίτλο 'Φιλική Εταιρεία και Τεκτονισμός', όπου θα εντοπισθούν και θα γραφούν τα τεκτονικά σύμβολα, οι αρχές του Τεκτονισμού και τα δίκτυα τεκτόνων που ενεπλάκησαν στην προετοιμασία της Επανάστασης [τα διακόσια χρόνια που λέγαμε]. Να συζητήσουν το θέμα της **Εθνικής συνείδησης** και να προβληματιστούν σχετικά με τις ιδεολογικές χρήσεις της Ιστορίας τα στερεότυπα. Να αντιληφθούν, επίσης, τη σημασία των εθνικών επετείων στη διαδικασία συγκρότησης της εθνικής ταυτότητας».

Κατά τον Υπουργό, λοιπόν, το ενδιαφέρον του για να μορφωθούν οι μαθητές για το '21 είναι ο ταξικός αγώνας, ο εμφύλιος, ο Αλή Πασάς, ο Τεκτονισμός, οι ιδεολογικές χρήσεις της Ιστορίας και το ότι φτιάχνουμε εθνικές επετείους για να συγκροτήσουμε εθνική ταυτότητα! Όλα αυτά συνεπάγονται πλήρη αφελληνισμό της νεολαίας και υπονόμηση της διδασκαλίας της ελληνικής Ιστορίας με την πλαστογράφησης της. Στις αντίθετες των Υπουργικών προτάσεων κραυγαλέες φωνές που ξεσηκώθηκαν, οι παπαγάλοι της φιλικής προς την ηγεσία εφημερίδας απάντησαν: «Ήρθε η στιγμή ο μύθος της τρισχιλιετούς και αδιατάραχτης συνέχειας του ελληνισμού να κλονιστεί από τα ερευνητικά δεδομένα της ιστοριογραφίας».

Και άλλος Καθηγητής, στο ίδιο έντυπο από το Πανεπιστήμιο της Θράκης αυτός, δημοσιεύει άρθρο σχετικά με τη νέα αντίληψη για τη διδασκαλία της Ιστορίας με τίτλο: «Η διδασκαλία της Ιστορίας συνδέεται με τη δημοκρατική συνείδηση» και υπογραμμίζει (Οκτ. του 2018): «Το νέο Πρόγραμμα Σπουδών Ιστορίας στηρίζεται στην αρχή ότι απέναντι στο μονοδιάστατο, μυθοπλαστικό, παρελθοντολογικό, φρονηματιστικό και μισαλλόδοξο αφήγημα της παραδοσιακής Ιστορίας, το οποίο βρίθει αποκλεισμών και αποσιωπήσεων, οφείλει να αντιπαραθέσει μια Ιστορία ανοιχτή, προκλητικά ενδιαφέρουσα για τη νέα γενιά, πολυδιάστατη πολυπολιτισμική και διαπολιτισμική Ιστορία που δεν διστάζει να φωτίζει τις αντιφάσεις, τις αντινομίες και την **ποικιλότητα των κοινωνιών του παρελθόντος**, που δεν φοβάται την πολυχρωμία, που δεν

αρνείται ότι υπήρξαν και ότι υπάρχουν και πολλές **άλλες ταυτότητες**». Μπήκαν στην πόλη οι εχθροί...

Άλλος εγκωμιαστής της Αναμόρφωσης των Προγραμμάτων Σπουδών Ιστορίας του ίδιου Υπουργού, στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, Πανεπιστημιακός και αυτός, ορίζει τα βασικά της χαρακτηριστικά που κατ' αυτόν είναι τα ακόλουθα:

«Πρώτον: Σκοπός τους είναι 'η πρώτη ρωγμή στην αυθεντία' με τον έλεγχο των ισχυρισμών που θεωρούνται αυταπόδεικτοι. Ακόμη, απομάκρυνση από την επανάληψη του τριμερούς σχήματος «Αρχαία – Μέση – Νεότερη Ιστορία». Οι μαθητές του Δημοτικού, λέει ο ίδιος, π.χ. θα διδαχθούν τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά φαινόμενα». Και καταλήγει προτρέποντας για την έγκαιρη ετοιμασία νέων κατάλληλων εγχειριδίων ώστε να επιτύχουν τα νέα προγράμματα σπουδών.

Τον Ιούνιο του 2019, δηλαδή ένα μήνα πριν από τις εκλογές, ο Υπουργός Γαβρόγλου δημοσίευσε στο ΦΕΚ 500 σελίδες αναλυτικού Προγράμματος Διδασκαλίας για να ισχύσει το 2021, προκαταλαμβάνοντας έτσι και το σχέδιο για τα 200 χρόνια, επιλέγοντας να τονίσει στο αναλυτικό Πρόγραμμά του τις σκοτεινές σελίδες της ιστορίας μας και τους εμφυλίους, παληό και νεότερο, με αξιοποίηση για τον τελευταίο εμφύλιο, όπως αναφέρει, των προφορικών μαρτυριών σε ό,τι αφορά τους αντιστασιακούς και τους εκτοπισμούς τους και τις εκτελέσεις τους. Αυτά προτείνονται στους δασκάλους της ΣΤ' Δημοτικού στο νέο πρόγραμμα σπουδών της Ιστορίας για το έτος 2021 για να τα διδάξουν στους μαθητές τους. Τέλος, στόχος στο νέο πρόγραμμα από την Γ' Δημοτικού μέχρι την Α' Λυκείου είναι οι μαθητές να πάψουν να παπαγαλίζουν τα ιστορικά γεγονότα και, αντίθετα, να χρησιμοποιηθούν ως διδακτικά μέσα, τα ακόλουθα: συνταγές μαγειρικής, χορό, ρεμπέτικο τραγούδι. Στην Γ' Γυμνασίου οι μαθητές να μελετήσουν την Οθωμανική κουζίνα και να δουν την ταινία «Πολίτικη Κουζίνα» και να εντοπίσουν οθωμανικά μνημεία στην περιοχή τους. Ακόμη να δουν την Ιστορία του Καραγκιόζη. Και κοντά σ' αυτά να γνωρίσουν υψηλές ιστορικές έννοιες, όπως καταυλισμοί, μαγεία, σαμανισμός, εξορκισμός, τοτεμισμός, θρησκοληψία, θρησκευτικός φανατισμός, να αξιολογήσουν οι μαθητές αντικρουόμενες πρωτογενείς πηγές σχετικά με τη λατρεία των εικόνων και να συντάξουν πίνακα με τα επιχειρήματα κάθε πλευράς και να συζητήσουν στην τάξη για τις ανεικονικές αντιλήψεις Ιου-

δαϊσμού και Ισλάμ. Να κατανοήσουν και να ερμηνεύσουν το φαινόμενο της Εικονομαχίας.

Με όλα αυτά και πλήθος άλλα παρόμοια αποκαλύπτονται οι μύχιες προθέσεις των σχεδιαστών του νέου εκπαιδευτικού Προγράμματος και ειδικά για την Ιστορία, όπου μπαίνουν στο στόχαστρο ακόμη και οι Άγιες Εικόνες.

Και μετά απ' όλα αυτά η εγκωμιάζουσα και αυτή το νέο πρόγραμμα Καθηγήτρια Ιστορίας στο Πάντειο μας πληροφορεί ότι: «Για τη διδασκαλία της Ιστορίας υπάρχει επιστημονική δεοντολογία, ένας ηθικός κώδικας. Υπάρχουν αρχές που πρέπει να γίνονται σεβαστές. Ένας ιστορικός δεν απόσιωπά, **δεν διαστρεβλώνει, δεν αποκρύπτει**». Αλήθεια, ποιο είναι το ουσιαστικό παιδευτικό περιεχόμενο όλων αυτών; Ποια είναι τα ιδανικά της εκπαίδευσης γι αυτούς; Ως πότε θα φαλκιδεύεται το Σύνταγμα και οι εθνικοθηρησκευτικές επιταγές του και θα παρουσιάζεται το κράτος ως ουδετερόθηρσκο από τους αντισυνταγματικούς ηγετίσκους και τους παπαγάλους του; Ως πότε θα επιτρέπεται να κομπορημονούν και να βυσσοδομούν σε βάρος του Ελληνισμού, οι λεγόμενοι «προοδευτικοί» και διεθνιστές, με μοναδικές περγαμηνές τους τις κομματικές αφισοκολλήσεις και την ξεδιάντροπα διατυμπανιζόμενη στις ιστοσελίδες τους τοποθέτησή τους στη «σωστή πλευρά της ιστορίας»; Δηλαδή στην πραγματικότητα, στη Νέα Τάξη πραγμάτων και στην πλευρά των καλοπληρωμένων εργολάβων της παγκοσμιοποίησης;

Η Παγκοσμιοποίηση έχει στόχο την εξαφάνιση της Ιστορίας, όχι απλά τη διαστρέβλωσή της, καθώς και το ξερίζωμα των παραδόσεων, της θρησκείας, της πατρίδας, του έθνους, της εθνικής κυριαρχίας, δηλαδή της Μνήμης, ακυρώνοντας όσα έγραψε, με προφανή αφορμή, η Ακαδημία Αθηνών, ότι δηλαδή «τα εγχειρίδια της Ιστορίας πρέπει να εξυπηρετούν το σκοπό της Εθνικής Μνήμης και της Ελληνικής Αυτογνωσίας». Η μάχη της Παιδείας και της Ιστορίας πρέπει να δοθεί απ' όλους μας. Η άγνοια της Ιστορίας από τους μαθητές είναι η δύναμη των εθνομηδενιστών. Αυτή η ιστορική εκτροπή υπάρχει κίνδυνος να οδηγήσει και σε μεταβολή της ιστορικής πορείας του Έθνους.

Πριν δέκα χρόνια, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, απευθυνόμενη προς τον Λαό, είπε, μεταξύ άλλων «Μας προβληματίζει η κατάσταση της Παιδείας μας. Αγωνιούμε για το νέο Λύκειο που ετοιμάζεται. Πιστεύουμε ότι όντως τα σχολικά βιβλία γράφονται με την ευθύνη της Πολιτείας, αλλά το

περιεχόμενό τους αφορά και τον τελευταίο Έλληνα πολίτη, που περιμένει από την Εκκλησία του να μεταφέρει με δύναμη τη δική του ταπεινή φωνή».

Σήμερα προβληματίζεται η Εκκλησία; Εγώ, πάντως, θα κλείσω με τον Ευαγγελιστή Λουκά που είπε: «Ο οίκος μου είναι οίκος προσευχής, αλλά σεις τον κάνατε φωλιά ληστών» και θα τελειώσω με δύο στίχους απόγνωσης από ένα σύγχρονο ποιητή:

**Γιατί κλέψατε το αντίδωρο
απ' τα παιδικά χείλη;**

Ευχαριστώ

Η Ομιλία έγινε την Κυριακή, 9 Φεβρουαρίου 2020, ώρα 5μμ, στην Ημερίδα με Θέμα: «Σύγχρονη παιδεία και Ελληνορθόδοξη Παράδοση», σε Διοργάνωση των Ορθοδόξων Χριστιανικών Σωματείων Αθηνών, στο Ξενοδοχείο Caravel (Λ. Βασιλέως Αλεξάνδρου 2, Αθήνα).

Πηγή : <https://www.ekklisiaonline.gr/>